

ковжтж Св. Богородицж на Пигийскыты полета за да имъ покаже, че немислы за миръ. Послѣ Романъ влѣзълъ въ храма на Влахернж заедно съ Патрика, та ся молили съ сълзы за небесни помошь. На тръгваніето си пѫкъ, за да ся види съ Симеона, облѣкълъ подъ дрехыты си и ризжтж на Св. Богородицж, че имали въ своиты Архывы, и отпувалъ съ повечето си корабы, пълни съ вооруженж войскж да го варди, къмъ приготвеныя дворецъ, гдѣто нетърпеливо и съ растреперано сърдце чикалъ за да види Симеона какъвъ ще му ся покаже.

П. Ами Симеонъ кое връмѧ, и какъ отишълъ при него?

О. Слѣдъ пять дни по това, на 9-ый Септемврія слѣдъ пладнж, Гърцити видѣли брѣга, отъ гдѣто го чакали, че ся лъснжълъ съ Българскыты войници, които казвать, че были прѣмѣнени, едни съ златны щитове и позлатени копія, а други съ сребърны щитове, и посрѣбрены копія,— трети пѫкъ натруфени съ разны оржжия.— И Симеонъ ограденъ тжай отъ своиты войводы и тѣлохранители, които поздравили на Римскій языкъ като императоръ, пристигнжълъ на челото на своиты войници, па ся поспрѣлъ малко прѣдъ двореца, гдѣто практиль по първѣ да го съглѣдать, да нѣма нѣкоя игра, че тогази слѣзълъ отъ коня и отишълъ при Романа (924 л.).

П. Кажъте сега пѫкъ какъ посрѣщнили Романъ и неговиты Гърци Симеона?

О. Романъ го прїелъ съ голѣмо смиреніе, а Царградскыты стѣны были почърнели отъ Гърци, като станъ, да глѣдать това блъскаво зрѣлище. Послѣ като ся поздравили по обичаю, Романъ молилъ Симеона за миръ чрѣзъ Слѣдующето словце, както го излага Кедринъ: Азъ слушамъ че ты си былъ добъръ и богообожливъ христіанинъ; виждамъ още, че и дѣлата ти не съгласни никакъ съ мълвжтж. Ако наистинѣ си добъръ христіанинъ, то прѣкрати противозаконниты си